

Հիսուս Քրիստոսի Հայտնությունը — Թիվ տասներեք

Երկնքում պատերազմը և վերջին օրերը . մարգարեական ժամանակագրության բացահայտումը Հայտնություն 12 և 13-ից

Jeff Pippenger
2023-11-09

Մենք անդրադարձել ենք Հայտնության գրքի տասներկուերորդ գլխում նկարագրված պատերազմին երկնքում: Կիրառելով Քրիստոսի բնավորության այն սկզբունքը, որ Ալֆան և Օմեգան է, մենք տասներկուերորդ գլխում ներկայացված պատերազմը երկնքում դիտարկել ենք որպես «վերջին օրերում» տեղի ունեցող պատերազմի երկնքում նախատիպավորում: «Վերջին օրեր» արտահայտությունը Աստվածաշնչում և Մարգարեության Հոգում նշանակում է քննիչ դատաստանի վերջին օրերը:

Մենք տասներկուերորդ և տասներեքերորդ գլուխների երեք սատանայական գործությունները ճանաչեցինք ոչ թե որպես անցյալ պատմության մեջ իրենց կատարումն ունեցող գործություններ, այլ որպես այդ գործությունների արդի կատարումը, որոնք աշխարհը տանում են դեպի Արմագեդոն: Տասներկուերորդ գլխի վիշապը Միավորված ազգերի կազմակերպությունն է, Կաթոլիկ եկեղեցին, որ պետք է հարություն առնի Միացյալ Նահանգներում կիրականորյա օրենքի ժամանակ, տասներեքերորդ գլխի ծովի գազանն է, իսկ երկու եղջյուր ունեցող երկրի գազանը Միացյալ Նահանգներն է:

Մենք պարզորոշել ենք, որ այն պատերազմը, որն ավանդաբար տասներկուերորդ գլխում ընկալվել է բացառապես որպես Լյուցիֆերի ապստամբության պատկերացում երկնքում, իրականում պատկերում է մի պատերազմ, որ շուտով տեղի է ունենալու երկրային երկինքներում՝ սկսվելով Միացյալ Նահանգներում շուտով գալիք կիրականորյա օրենքից: Մենք ժամանակ ենք հատկացրել պարզելու, որ Հայտնություն տասներեքերորդ գլխի տասնմեկից մինչև տասնյոթ համարներում պատկերված է մի փորձության ընթացք, որը ներառում է գազանի պատկերի կազմավորման ճանաչումը: Գազանի պատկերը ներկայացնում է եկեղեցու և պետության միավորումը, ընդ որում՝ հարաբերության մեջ վերահսկողությունը եկեղեցին է իրականացնում: Երբ եկեղեցին է վերահսկում, այնուհետև նա պետությունն օգտագործում է՝ իր վարդապետությունները հարկադրելու և իր կողմից որպես հերետիկոսներ սահմանվածներին հալածելու համար: Գազանի պատկերի կազմավորման հետ կապված համաշխարհային փորձության ընթացքն առաջին հերթին իրականացվում է Միացյալ Նահանգների ներսում: Այս երկու փորձության ընթացքներից յուրաքանչյուրի մարգարեական բնութագրերը, թե՛ Միացյալ Նահանգներում և թե՛ աշխարհում, ըստ էության նույնն են:

Մենք մատնանշեցինք խաչից առաջ և հետո եղած տասներկու հարյուր վաթսուն օր տևողությամբ երկու նույնական ժամանակաշրջանները՝ որպես երկրորդ վկա

աշխարհի վախճանում գազանի պատկերի վերաբերյալ փորձության երկու հաջորդական գործընթացների նույնականացման համար: Գազանի պատկերի կազմավորումը Միացյալ Նահանգներում 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ից մինչև շուտով եկող Կիրակնօրյա օրենքը նախորդում է գազանի պատկերի կազմավորմանը Միավորված Ազգերի Կազմակերպությունում՝ շուտով եկող Կիրակնօրյա օրենքից հետո: Քրիստոսի ծառայության տասներկու հարյուր վաթսուն օրը՝ Նրա մկրտությունից մինչև խաչը, նախորդեց Նրա աշակերտների ծառայության այն տասներկու հարյուր վաթսուն օրերին, որոնք հաջորդեցին խաչին: Երկու գծերը, երկուսն էլ պարունակելով երկու ժամանակաշրջան, որոնք յուրաքանչյուր ժամանակաշրջանում ներկայացնում են նույնական փորձություններ, ներկայացնում են կա՛մ Քրիստոսի պատկերի, կա՛մ նեղի պատկերի թեման:

Խաչով ավարտված Քրիստոսի ծառայության հազար երկու հարյուր վաթսուն օրերը սկսվեցին, երբ Սուրբ Հոգին Իր մկրտության ժամանակ իջավ Նրա վրա՝ համընկնելով Հայտնություն տասնուրեքի հզոր հրեշտակի իջնելուն 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին:

«Հիմա խոսք է շրջանառվում, թե ես հայտարարել եմ, որ Նյու Յորքը պիտի սրբվի մակընթացային ալիքով: Սա ես երբեք չեմ ասել: Ես ասել եմ՝ երբ այնտեղ նայում էի Բարձրացող մեծ շենքերին՝ հարկ առ հարկ. «Ի՛նչ սարսափելի տեսարաններ պիտի տեղի ունենան, երբ Տերը վեր կենա՝ երկիրը ահավոր կերպով ցնցելու: Այնժամ Հայտնություն 18.1–3-ի խոսքերը պիտի կատարվեն»: Հայտնության տասնութերորդ գլուխն ամբողջությամբ նախազգուշացում է այն բանի մասին, ինչ պիտի գա երկրի վրա: Բայց ես առանձնապես ոչ մի լույս չունեմ այն մասին, թե ինչ է գալու Նյու Յորքի վրա, միայն գիտեմ, որ մի օր այնտեղի մեծ շենքերը պիտի տապալվեն Աստծո գործության շրջմամբ ու շուտալմամբ: Ինձ տրված լույսից գիտեմ, որ կործանում կա աշխարհում: Մի խոսք Տիրոջից, մի հպում Նրա հզոր գործությունից, և այս գանգվածեղ շինությունները պիտի փլվեն: Կլինեն այնպիսի տեսարաններ, որոնց սարսափելիությունը մենք չենք կարող պատկերացնել»: Review and Herald, July 5, 1906.

Քրիստոսի պատմության մեջ տասներկու հարյուր վաթսուն օրերի ժամանակահատվածը, որ ավարտվեց խաչով, ներկայացնում է այն ժամանակահատվածը, որն ավարտվում է շուտով գալու կիրակնօրյա օրենքով: Խաչը նախատիպում է կիրակնօրյա օրենքը: Երկուսն էլ դատաստանի խորհրդանիշներ են: Երկուսն էլ ներկայացնում են այն ազգի վրա եկող ազգային կործանումը, որտեղ տեղի է ունենում դատաստանի իրադարձությունը: Երկուսն էլ տեղի ունեցան Հուդայի փառավոր երկրում: Քրիստոսի պատմության մեջ դա Հուդայի բառացի փառավոր երկիրն էր, իսկ կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ՝ Հուդայի հոգևոր փառավոր երկիրը՝ Ամերիկայի Միացյալ Նահանգները: Խաչի վրա Քրիստոսը բարձրացվեց՝ Իրեն դեպի բոլոր մարդկանց ձգելու նպատակով:

Եվ ես, եթե երկրից բարձրացվեմ, բոլորին դեպի ինձ կձգեմ: Սա ասում էր՝ նշելով, թե ինչ մահով էր մեռնելու: Հովհաննես 12:32, 33:

Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ հարյուր քառասունչորս հազարի դրոշը պիտի քարծրացվի, որպեսզի բոլոր մարդկանց դեպի Քրիստոսը ձգի:

Եվ Նա հեռավորից դրոշ կքարծրացնի ազգերի համար և երկրի ծայրից նրանց կսուլի. և ահա նրանք արագությամբ շուտով պիտի գան: Եսայիա 5:26:

Քրիստոսի պատմության մեջ խաչին հաջորդող հազար երկու հարյուր վաթսուն օրերի ժամանակահատվածը ավարտվում է Միքայելի կանգնելով Ստեփանոսի քարկոծության ժամանակ:

Սակայն նա, լի Սուրբ Հոգով, հաստատապես դեպի երկինք նայեց և տեսավ Աստծու փառքը, և Հիսուսին՝ կանգնած Աստծու աջ կողմում: Եվ ասաց. «Ահա տեսնում եմ երկինքները բացված, և Մարդու Որդուն՝ կանգնած Աստծու աջ կողմում»: Գործք 7:55, 56:

Գազանի վերջին պատկերի փորձության ժամանակի խորհրդանշական քառասուներկու ամիսները ավարտվում են Միքայելի կանգնել-ելնելով և նշում են մարդկային փորձաշրջանի փակումը:

Եվ այն ժամանակ պիտի կանգնի Միքայելը՝ մեծ իշխանը, որ կանգնած է քո ժողովրդի որդիների համար. և պիտի լինի նեղության մի ժամանակ, որպիսին չի եղել այն օրից, երբ ազգ է եղել, մինչև այն նույն ժամանակը. և այն ժամանակ քո ժողովուրդը պիտի ազատվի, ամեն մեկը, որ գրված կգտնվի գրքում: Դանիել 12:1.

Գազանին ուղղված երկու պատկերների փորձության գործընթացների ամբողջական պատմությունը պարունակում է նաև այլ ներքին մարգարեական վկայություններ: Ճիշտ հասկացված, և ես ընդունում եմ, որ քչերն են հասկանում այս ճշմարտությունը, սակայն գազանի առաջին պատկերի փորձության գործընթացը, որ կատարվում է Միացյալ Նահանգներում, սկսվեց 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին, երբ պատմության մեջ մտավ երրորդ վայր: Այն կիրակնօրյա օրենքը, որով ավարտվում է գազանի առաջին պատկերի այդ փորձության գործընթացը, նշանավորում է երրորդ վայրի գալուստը՝ որպես դատաստան Միացյալ Նահանգների դեմ՝ կիրակնօրյա օրենքի ընդունման համար: Այդ ժամանակ երրորդ վայրի գալուստը կատարում է ազգերի զայրացումը՝ Հայտնություն տասնմեկերորդ գլխի տասնութերորդ համարի կատարմամբ, ինչպես նաև Աստվածաշնչյան մարգարեության մեջ իսլամի դերի առաջին հիշատակությունը՝ որպես այն ուժի, որ զայրացնում է ազգերին:

Եվ նա կլինի վայրենի մարդ. նրա ձեռքը կլինի ամեն մարդու դեմ, և ամեն մարդու ձեռքը՝ նրա դեմ, և նա պիտի բնակվի իր բոլոր եղբայրների ներկայությամբ: Ծննդոց 16:12.

Շուտով եկող կիրակնօրյա օրենքը առաջին փորձության շրջանի ավարտն է, և նաև վերջին փորձության շրջանի սկիզբը: Վերջին փորձության շրջանն ավարտվում է, երբ մարդկային փորձաշրջանը փակվում է, և այդ ժամանակ չորս հոդմերը, որոնք երրորդ վայրի խորհրդանիշն են, լիովին արձակվում են:

«Երբ Փրկիչը հրեա ժողովրդի մեջ տեսավ Աստծուց բաժանված մի ազգ, Նա տեսավ նաև աշխարհի և պապության հետ միավորված՝ քրիստոնյա կոչվող եկեղեցի: Եվ ինչպես Նա կանգնած էր Ձիթենյաց լեռան վրա՝ լալով Երուսաղեմի համար, մինչև արևը մայր մտավ արևմտյան բլուրների հետևում, այնպես էլ Նա լալիս է և աղերսում է մեղավորներին ժամանակի այս վերջին պահերին: Շուտով Նա կասի չորս հոգմերը պահող հրեշտակներին. «Արձակե՛ք պատուհասները. թող խավարը, կործանումը և մահը գան Իմ օրենքի հանցավորների վրա»: Մի՞թե Նա հարկադրված կլինի մեծ լույս և գիտելիք ունեցած նրանց ասել, ինչպես ասաց հրեաներին. «Եթե դու էլ, գոնե այս քո օրը, ճանաչեիր այն, ինչ քո խաղաղությանն է վերաբերում. բայց այժմ դա ծածկված է քո աչքերից»»: Review and Herald, October 8, 1901.

Քրիստոսի պատմության մեջ հազար երկու հարյուր վաթսույն օրերից բաղկացած առաջին ժամանակաշրջանի առաջին ճանապարհային նշանը սկսվեց Նրա մկրտությամբ, որը Նրա մահվան և հարության խորհրդանիշն էր: Այդ ժամանակաշրջանն ավարտվեց Նրա մահվամբ և հարությամբ, ինչը միաժամանակ սկիզբ դրեց հազար երկու հարյուր վաթսույն օրերից բաղկացած վերջին ժամանակաշրջանին: Այդ ժամանակաշրջանն ավարտվեց Ստեփանոսի մահով և խոստացված հարությամբ:

Պատմության այն գիծը, որը ներկայացնում է Քրիստոսի պատկերը, ունի նույնական մարգարեական կառուցվածքը, ինչ պատմության այն գիծը, որը ներկայացնում է նեոի պատկերը:

Սուրբ Գրքերում Քրիստոսը հյուսիսի ճշմարիտ թագավորն է, և Սատանայի նպատակը միշտ եղել է տապալել և կեղծել Քրիստոսի թագավորական իշխանությունը:

Ինչպե՛ս ընկար երկնքից, ո՛վ Լյուցիֆեր, արշալույսի որդի. ինչպե՛ս տապալվեցիր գետին, դո՛ւ, որ թուլացնում էիր ազգերին: Որովհետև դու ասել էիր քո սրտում. «Ես կբարձրանամ երկինք, Աստծու աստղերից վեր կբարձրացնեմ իմ աթոռը. նաև կնստեմ ժողովի լեռան վրա՝ հյուսիսի ծայրերում. կբարձրանամ ամպերի բարձունքներից վեր, կլինեմ Բարձրյալի պես»: Եսայիա 14:12–14.

«Հյուսիսի կողմերը» Երուսաղեմն է՝ մեծ Թագավորի քաղաքը, որտեղ գտնվում է Նրա սրբարանը:

Կորխի որդիների երգը և սաղմոսը: Մեծ է Տերը և առավելապես օրհնության արժանի՝ մեր Աստծու քաղաքում, Նրա սրբության լեռան վրա: Գեղանի է իր դիրքով, ամբողջ երկրի ցնծությունը՝ Սիոն լեռը, հյուսիսի կողմերում, մեծ Թագավորի քաղաքը: Սաղմոսներ 48:1, 2.

Սուրբ Գրություններում երկրային «հյուսիսի թագավորները» միշտ ներկայացվում են որպես Աստծո ժողովրդի թշնամիներ: Նրանք ներկայացնում են Սատանայի ջանքը՝ կեղծելու հյուսիսի ճշմարիտ Թագավորին, որ նստած է Իր գահի վրա Երուսաղեմում, որ հյուսիսի կողմերն է: Այն գիծը, որը ներկայացնում է գազանի պատկերի երկու փորձության գործընթացները և ընթանում է Քրիստոսի պատկերի երկու փորձության գործընթացների գծին զուգահեռ, ունի երրորդ վկայությունը այն թեմայում, որ

Սատանան ջանում է լինել հյուսիսի այն թագավորը, որ իշխում է Աստծո ժողովրդի վրա:

Ք.ա. 723 թվականին հյուսիսի թագավորը, որ ներկայացված էր Ասորեստանով, Իսրայելի հյուսիսային տասը թագավորությունները գերության տարավ՝ Ղևտական քսանվեցերորդ գլխի «յոթ ժամանակների» կատարման մեջ: Հազար երկու հարյուր վաթսուն տարի անց՝ 538 թվականին, հյուսիսի թագավորը, որն այդ պատմական պահին ներկայացված էր բառացի հեթանոսական Հռոմով, գահը հանձնեց պապական Հռոմին, որն այնուհետև դարձավ հյուսիսի հոգևոր թագավորը ևս հազար երկու հարյուր վաթսուն տարի: Այդ երկրորդ հազար երկու հարյուր վաթսունամյա ժամանակաշրջանն ավարտվեց 1798 թվականին, երբ հյուսիսի հոգևոր հռոմեական թագավորը մահացու վերք ստացավ: Երբ պապությունը 1798 թվականին ստացավ իր մահացու վերքը, դա նախատիպեց մարդկային փորձաշրջանի ավարտը, երբ հարություն առած պապությունը վերջապես և հավիտյան իր վախճանին է հասնում՝ առանց օգնողի:

Եվ նա իր արքայական վրանները պիտի կանգնեցնի ծովերի միջև՝ փառավոր սուրբ լեռան վրա. բայց պիտի հասնի իր վախճանին, և ոչ ոք պիտի օգնի նրան: Եվ այն ժամանակ պիտի ելնի Միքիայելը՝ մեծ իշխանը, որ կանգնած է քո ժողովրդի որդիների համար. և պիտի լինի նեղության ժամանակ, որպիսին չի եղել այն օրից, երբ ազգ եղած կա, մինչև նույն այդ ժամանակը. և այն ժամանակ քո ժողովուրդը պիտի ազատվի, ամեն ոք, որ գտնվի գրքի մեջ գրված: Դանիել 11:45, 12:1.

Ղևտացոց քսանվեցերորդ գլխի «յոթ ժամանակները», որոնք համարժեք են երկու հազար հինգ հարյուր քսան տարիների, մ.թ.ա. 723 թվականին Ասորեստանին նույնացնում են որպես հյուսիսի թագավոր, և, որպես հյուսիսի թագավոր, նա նվաճեց հին Իսրայելի «հյուսիսային» թագավորությունը: Այդ պահից սկսած՝ հեթանոսությունը, Ասորեստանից մինչև հեթանոսական Հռոմը, ոտնատակ տվեց Աստծո ժողովրդին՝ Դանիել 8:13-ի «գործին», հազար երկու հարյուր վաթսուն տարի շարունակ: 538 թվականին հյուսիսի բառացի հռոմեական թագավորը մարգարեապես նվաճվեց հյուսիսի հոգևոր հռոմեական թագավորի կողմից, որը ևս հազար երկու հարյուր վաթսուն տարի ոտնատակ տվեց Աստծո հոգևոր Իսրայելին: Ոտնատակ տալու երկրորդ ժամանակահատվածը ավարտվեց, երբ հյուսիսի հոգևոր հռոմեական թագավորը 1798 թվականին ստացավ իր մահացու վերքը:

Քրիստոսի պատկերի գծում կենտրոնական կետը խաչն է, որտեղ մահը նույնացվում է: Գազանի պատկերի կազմավորման փորձության երկու ժամանակահատվածներում կենտրոնական կետը երկրային գազանի մահն է: Կեղծ հյուսիսի թագավորի գծում կենտրոնական կետը բառացի հռոմեական հյուսիսի թագավորի մահն է:

Այս գծերը ներկայացնում են երեք աստվածաշնչյան վկաներ, որոնցից յուրաքանչյուրն իր մեջ պարունակում է ժամանակի մեկ շրջանի ներսում ժամանակի երկու հաջորդական շրջաններ: Յուրաքանչյուր կենտրոնական կետ նշանավորվում է ֆիզիկական մահով կամ աստվածաշնչյան մարգարեության որևէ թագավորության

մահով: Քրիստոսի դեպքում կենտրոնական կետը Նրա մահն ու հարությունն էր: Գազանի պատկերի դեպքում կենտրոնական կետը ցամաքի գազանի՝ աստվածաշնչյան մարգարեության վեցերորդ թագավորության մահն է կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ: Հյուսիսի կեղծ թագավորի գծի դեպքում կենտրոնական կետը ներկայացնում է բառացի հռոմեական հյուսիսի թագավորի մահը՝ աստվածաշնչյան մարգարեության չորրորդ թագավորությունը:

Հայտնության գրքի տասնմեկերորդ գլխի երկու վկաները, ըստ Քույր Ուայթի՝ «Մեծ պայքար»-ում, ներկայացնում են Աստծո Խոսքը: Քրիստոսը Աստծո Խոսքն է: Այդ երկու վկաներին իշխանություն տրվեց մարգարեանալու հազար երկու հարյուր վաթսուն օր՝ քուրձ հագած: Այնուհետև նրանք սպանվեցին հրապարակում և երեք ու կես օր չհարություն առան: «Հազար երկու հարյուր վաթսուն օրը» և «երեք ու կես օրը» երկուսն էլ տասներկու հարյուր վաթսուն տարվա անապատային ժամանակաշրջանի խորհրդանիշներ են: Նրանք սկսեցին զորությամբ, երբ մարգարեանում էին քուրձ հագած, ինչը ավարտվեց մահով: Ապա նույն մարգարեական ժամանակաշրջանի ընթացքում նրանք լուռ էին և մահվամբ պատված, մինչև որ հարություն առան՝ ներկայացնելու երրորդ հրեշտակի այն նախազգուշացումը, որը հայտարարում է շնորհի ժամանակի ավարտը:

Այս չորս մարգարեական գծերը համարժեք են չորս վկաների: Չորս վկաներից յուրաքանչյուրի մարգարեական կառուցվածքը նույնական է: Ուր ժամանակահատվածներից յուրաքանչյուրի ժամանակային շրջանները, բացառությամբ 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ից մինչև շուտով եկող կիրակնօրյա օրենքը, որոնք գտնվում են չորս գծերում, մարգարեապես նույնական են: Յուրաքանչյուր կենտրոնական կետ ներկայացնում է մահվան որևէ տեսակ: Գծերից երկուսը վերաբերում են Քրիստոսին՝ կա՛մ որպես Նրա պատկեր, կա՛մ որպես Աստծո Խոսք: Մյուս երկու գծերը ներկայացնում են նեռին՝ կա՛մ որպես նրա ցանկությունը՝ կեղծելու Քրիստոսին որպես հյուսիսի թագավոր, կա՛մ կեղծելու Քրիստոսի կառավարման համակարգը:

Մեր հաջորդ հոդվածում մենք կփորձենք միավորել հարյուր քառասունչորս հազարը և առաջին երկնքում տեղի ունեցող պատերազմը: Միբելի ընթերցող կամ ունկնդիր. Անկախ այն բանից՝ դուք հրաժարվում եք տեսնել այս ճշմարտությունները, թե տեսնում եք դրանք, հարկ է նշել, որ այս բոլոր հոդվածներում ներկայացվող տեղեկությունը ճանաչվում, ապա հաստատվում և պահպանվում է այն սկզբունքի կիրառմամբ, ըստ որի՝ որևէ բանի սկիզբն է գործադրվում՝ նույն բանի վախճանը նույնականացնելու համար: Սա Ալֆայի և Օմեգայի մարգարեական կնիքն է և Հիսուս Քրիստոսի Հայտնության մի կարևոր բաղադրիչը, որն այժմ կնիքից արձակվում է:

Ծածուկ բաները պատկանում են Տեր մեր Աստծուն, իսկ հայտնվածները՝ մեզ և մեր որդիներին հավիտյան, որպեսզի կատարենք այս օրենքի բոլոր խոսքերը: Երկրորդ Օրինաց 29:29: